

A kis herceg a programozó bolygóján

Az utazásai során a Kis Herceg egy furcsa, kocka alakú bolygóra ért. A bolygón drótok, telefirkált papírok, félig telt kávéscsészék voltak szétszórva. A szeméthalmok közepén egy borostás, szemüveges alak ült.

– Szia. Hát te ki vagy? – kérdezte a Kis Herceg.

– Pill, rögtön – válaszolta a férfi.

– Mi a neved? – folytatta a Kis Herceg, ugyanis ha egyszer valamire kíváncsi volt, azt nem hagyta annyiban.

– A programozó vagyok. Mindjárt beszélhetünk, csak most egy hibát keresek a logban. – felelte az ember.

– Mi az a log? – kérdezte a Kis Herceg. Körbenézett, de sehol se látott semmit, amire ez a szó illetet volna. – Mi az a log? Ismerem a szemétkupacot, látom a kávéscsészét és a drótokat is, de nem látok logot. Hol van? A férfi hitetlen arccal fordult a jövevény felé.

– Te ugye a javításért jöttél? – kérdezte, és beletúrt egy paksamétába. – Mindjárt megnézem a listát, szerintem a következő patch már tartalmazni fogja – és elkezdett a körülötte heverő papírok közt kotorászni. A Kis Herceg elbizonytalanodva nézte a Programozót, ahogy az az egyik halom legaljáról kihalászott egy színes filctollal összefirkált szöveget, és hümmögni kezdett felette.

– Mi az a log? – kérdezte megint.

A Programozó nagy levegőt vett:

– Nem tudom rendesen elmagyarázni egy felhasználónak, de a program a hibáit egy naplóállományba írja, amit csak az írás idejére zárol. Ezért aztán ha a rutin elszáll, akkor a logban az abortálás előtti utolsó bejegyzésből tudjuk kitalálni a hiba pontos helyét, és ez segít a javításban. De ennek semmi köze nincs a patchhez, amiért jöttél.

– Te nagyon furcsán beszélsz – felelte a Kis Herceg. – Mi az a felhasználó?

– Az emberek két részre oszthatók – válaszolta a programozó, miközben lehajtott egy fél csésze hideg, állott tejeskávét. – Azok, akik írják a programot, azok a programozók. Akik csak használják őket, azok a felhasználók. Én is egy programozó vagyok, és – mivel nem tudad, mi a log – Te valószínűleg felhasználó vagy. Milyen programot használsz?

– Nem használok programot. Van egy rózsám, és három vulkánom. Ezek programok? – kérdezte a Kis Herceg.

– Nem, nem ezekre gondoltam. Tudod, mikor leülsz a gép elé, és elindítasz valami szövegszerkesztőt, levelezőt, vagy ilyesmit. A munkahelyeden, az irodában például.

– Nincs irodám. Egyszer találkoztam egy Hivatalnokkal, de eljöttem a bolygójáról. Unalmas alak volt – felelte a Kis Herceg.

– OK, akkor otthon, mikor szabadidődben benyomsz egy játékot, az egy program. – magyarázott türelmetlenül a Programozó.

– Szabadidőmben szeretem megnézni a napfelkeltét. Mindig úgy húzom a szé-

kemet, hogy épp lássam – felelte a Kis Herceg. – De az én bolygóm kerek, nem ilyen négyzet alakú. Milyen itt a napfelkelte? – kíváncsiskodott tovább.

– Nem négyzet, kocka. A négyzet az síkidom, a bolygóm meg test. – mondta a Programozó. – Az ilyen fogalmi zavarok miatt kevernek mindent össze a felhasználók, mert képtelenek a legalapvetőbb szakkifejezéseket is megjegyezni. Meg hogy kockás füzetnek hívjátok a négyzethálósat, az agyam száll szét ettől is.

– Milyen itt a napfelkelte? – kérdezte újra a Kis Herceg, mert nem szokott eltérni a tárgytól.

– Mit tudjam én? – válaszolta a Programozó. – Nem szoktam látni, én olyankor dolgozom. Mondd meg a GL-ednek, hogy a patch az esti upgrade-ben benne lesz, addig meg hagyjanak békén, mert a debug magasabb prioritású task, mint a support. – és visszafordult a munkájához.

– Milyen barátságtalan figura – gondolta a Kis Herceg, és otthagya a bolygót. Útközben azon tűnődött, vajon el tudná-e magyarázni a Programozónak, hogy ő nem használ semmilyen programot és mégis normálisan él, vagy hogy a Programozó képes lenne-e elmondani neki, mi az a log úgy, hogy megértse.

– Valószínűleg nem – summázta végül. – A fölnöttek nagyon–nagyon furcsák tudnak lenni.